

РЕШЕНИЕ

№ 4

гр. Пловдив , 08.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ в публично заседание на десети декември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Виолета К. Шипоклиева

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Костадин Б. Иванов

Секретар: Пенка В. Георгиева

като разгледа докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно гражданско дело № 20205300501933 по описа за 2020 година

Производство по чл.437, ал.2 и сл. ГПК.

Производството е образувано по частна жалба от А. В. П. от гр.София, „ЖК**** против Разпореждане от 05.08.2020г. по изп.д.№ 220/ 2020г. по описа на ЧСИ Л.Мурджанова, с рег.№ 819 на КЧСИ, район на действие ОС-Пловдив , с което е върната частна жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. срещу заповест за изземване на 4 900 броя налични обикновени поименни акции от №1 до № 4900 от капитала на „Юнивърс Файнънс“, наложен на основание чл.515, ал.2 ГПК по изпълнителното дело. По изложени доводи в частната жалба се иска отмяна на обжалваното разпореждане и постановяване разпореждане за последващо администриране на частната жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. съобразно ГПК.

От ответника по жалбата и вискател в изп.производство е постъпило възражение, с което се изразява становище за неоснователност на жалбата против разпореждането за връщане на жалбата на настоящата жалбоподателка.

Постъпили са мотиви по реда на чл.436, ал.3 ГПК от ЧСИ Л.Мурджанова, с рег.№ 819 на КЧСИ, район на действие ОС-Пловдив, в което изразява становище за неоснователност на жалбата въз основа на доводите, че доколкото в случая се касае за подадена жалба от трето лице, то не може да се възложи в тежест на вискателя или на длъжника дължими такси от трети лица по изп.дело, за администрирането на които жалби от трети лица се счита, че не могат да бъдат събирани по реда на чл.79, ал.3 ЗЧСИ във вр. с

чл.410 ГПК.

Пловдивски окръжен съд като взе предвид събраните по делото доказателства във връзка с наведените по делото доводи, намира следното:

Жалбата против обжалвания акт на съдебен изпълнител изхожда от трето лице, имащо правен интерес и е в срока по чл.436, ал.1 ГПК., като процесуално допустима подлежи на разглеждане по същество.

Изпълнителното производство е образувано от К. А. М. от гр. София за събиране на претендирано вземане по ИЛ от 14.10.2019г., издаден по ч.гр.д.№ 16333/ 2019г. по описа на РС-Пловдив против С. П. П..

Видно от преписката по изп.дело по същото е постъпила жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. от настоящата жалбоподателка в качеството на трето за изпълнението лица срещу наложен заповест за изпълнение на 4 900 броя налични обикновени акции от №1 до 4 900 от капитала на „Юнивърс Файнънс“ АД на основание чл.515, ал.2 ГПК. Депозираната жалба е в три екземпляра и приложения към нея , ведно с вносна бележка за внесена такса по сметка на Окръжен съд – Пловдив в размер на 25 00 лева, но без внесени такси по т.5, 8 от ТТЗЧСИ в общ размер от 48 лев към съдебния изпълнител за администриране на жалбата – връчване на препис за другата страна и предоставяне на заверено копие от изпълнителното дело.

Съдебният изпълнител е изпратил съобщения изх.№№ 15564/ 04.06.2020г. и 18352/ 08.07.2020г. , последното получено с писмо обратна разписка на 07.07.2020г. за наличие на нередовности на жалбата и тяхното отстраняване с предупреждение в противен случай за връщане на жалбата.

Поради неотстраняване на указаните от съдебния изпълнител нередовности на жалбата с обжалваното разпореждане от 05.08.2020г. , същата с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. е върната.

С депозираната жалба жалбоподателката обосновава доводите си за незаконосъобразност на обжалваното разпореждане за връщане на депозираната от нея жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. с главня довод, че невнасянето на посочените от съдебния изпълнител такси предварително не е основание за оставяне без движение и за връщане на подадената жалба на основание чл.262, ал.2, т.2 ГПК, тъй като законът поставя изискване за редовност на жалбата единствено внасянето на дължимите държавни такси. Възпроизвежда се застъпеното от съдилища в страната, че да се постави получаването на правосъдие в зависимост от такси, които се дължат на друго основание и не са по естеството си държавни такси, е равнозначно на отказ от правосъдие и е недопустимо. Поради това, позовавайки се на съдебна практика / на ОС-Кюстендил, ОС- Пазарджик, ОС-Добрич/ се мотивира становището, че таксите за уведомяване за подадена жалба и за препис от изпълнителното дело не са действия по администриране на частната жалба, каквото действие е събирането на

такси по жалбата срещу действия на ЧСИ по сметка на съответния окръжен съд, а невнасянето на дължимите такси по ТТРЗЧСИ по сметка на ЧСИ не е основание за връщане на жалбата, като същите могат да бъдат събрани по реда на чл.79, ал.3 ЗЧСИ във връзка с чл.410 ГПК.

Жалбата се намира за основателна. Действително частният съдебният изпълнител на основание чл.436, ал.1 и ал.3 ГПК е оправомощен и натоварен с действия по администриране на постъпващите чрез него жалби, с които страните в изпълнителното производство и третите лица сезират съда при повдигнат спор за законосъобразност на негови актове и действия във връзка с изпълнителния процес. С разпоредбата на чл.436, ал.4 ГПК процесуалният закон обвързва ЧСИ и със задължението за приложение на правилата за контрол относно редовността на жалбите съобразно изискванията на чл.260 ГПК, чл. 261 ГПК и чл.262 ГПК за редовност на депозираните жалби, сред които главно изискване е представяне на документ за внесена такса относно дължимата държавна такса по Тарифата за държавни таксите такси, които се събират от съдилищата по ГПК за съдебното обжалване / чл.261 т.4 ГПК/. Нарочно изискване, свързано с редовността на жалбата до съда по гл.39 ГПК, свързано с обстоятелството, че жалбата се администрира от ЧСИ, не е законово уредено, а прилагайки правилата за редовност на жалбата за съдебното обжалване по чл.260 ГПК – чл.262 ГПК, включващи предпоставката за редовност на жалбата след внасяне на дължимата държавна такса за съдебната инстанция, не е налице основание да се приеме, че жалбата се явява нередовна при невнасяне на таксите по ТТРЗЧСИ, независимо дали се касае за страна в изпълнителното производство или за трето лице, оправомощено в изрично уредени от ГПК хипотези да извършва процесуални действия в защита на свои права и интереси. Не се намира също така да е налице процесуална пречка за генерираните от това трето лице във връзка с извършваните процесуални действия разноси в изпълнителното производство да се инициира тяхното събиране по реда на чл.79, ал.3 ЗЧСИ във вр. с чл.410 ГПК. В тази насока настоящият съдебен състав се присъединява към застъпените становище на съдебните състави по постановените Определения от 11.11.2010г. по ч.гр.д.№ 943/ 2010г. на Окръжен съд – Плевен, Определение №12 от 12.01.2015г. по в.ч.гр.д.№ 1030/ 2014г. на ОС - Пазарджик, Определение от 06.11.2017г. по в.ч.гр.д.№ 290/ 2017г. на ОС-Габрово.

По така изложените съображения следователно обжалваният акт на ЧСИ от 05.08.2020г., с който е върната частна жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. на настоящата жалбоподателка, следва да се отмени като незаконосъобразен, като делото се върне на ЧСИ за извършване на последващите процесуални действия за администриране на жалбата.

Водим от горното и на основание чл.437, ал.3 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане от 05.08.2020г. по изп.д.№ 220/ 2020г. по описа на ЧСИ Л.Мурджанова, с рег.№ 819 на КЧСИ, район на действие ОС-Пловдив , с което е върната частна жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. на А. В. П. от гр.София, „ЖК **** срещу заповест за 4 900 броя налични обикновени поименни акции от №1 до № 4900 от капитала на „Юнивърс Файнънс“, наложен на основание чл.515, ал.2 ГПК по изпълнителното дело.

ВРЪЩА делото на ЧСИ Л.Мурджанова, с рег.№ 819 на КЧСИ, район на действие ОС-Пловдив за извършване на последващите процесуални действия за администриране на жалба с вх.№ 9278/ 02.06.2020г. на А. В. П. от гр.София, „ЖК ****.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.437, ал.4, пр.II ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____